

Czytania: (Rdz 23,1-4.19.24,1-8.10.48.59.62-67); (Ps 106,1-5); Aklamacja (Mt 9,12b.13b); Ewangelia (Mt 9,9-13)

Dzisiaj, jak w każdy pierwszy piątek miesiąca, skupiamy się na tajemnicy Serca Jezusowego. Najświętsze Serce Jezusa, które czcimy, w które się wpatrujemy, z którego czerpiemy wszelkie łaski, to serce, które uczy nas nieustannie kochać i przebaczać. Jest to Serce, które jest pełne dobroci, cierpliwości, wyrozumiałości, to Serce niezmierzonego miłosierdzia. Dlatego jak psalmista możemy wielbić i wychwalać dobroć Boga i wołać: Chwalcie Pana, rozgłaszajcie chwałę Boga, bo jest dobry, i na wieki trwa jego łaskawość. Serce Jezusa uczy nas wierności Bogu, wierności jego przykazaniom, Jego Serce uczy też nasze serca prawości w codziennym postępowaniu i w ten sposób czyni nas szczęśliwymi. Ono jest wszelkiej chwały najgodniejsze, serce Jezusa wybawia nas on naszych grzechów, przychodzi nam z pomocą ze swoim pocieszeniem, w nim jest nasze ocalenie. Serce, które zbawia, tych którzy mu ufają. W sercu Jezusa, Bóg objawia swoją zbawczą potęgę, moc uwalniania z niewoli grzechu, z niemocy naszych słabości, to Serce Boże wyzwala z kręgu zła, wspiera we wszelkich przeciwnościach. Leczy nas Jego miłosierdzie i kiedy brak nam wierności, Ono jest prześlaniem z grzechy nasze. Serce Jezusa jest naszą obroną i wsparciem w utrapieniu, Ono wrażliwe na nasze modlitwy, kiedy bezradni wołamy: Ratuj nas. Dziękujmy Bogu za to, że otwiera przed nami swoje serce, i obdarza łaską i zmiłowaniem, niech Ono będzie naszą nadzieją i nas prowadzi ku życiu wiecznemu. Amen.

o. Wiesław Jonczyk SJ